



HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

## Ma született néktek a Megtartó.

Luk. 2. 11.



**U**ézus a megtartó, nem egy tanító, nem egy vallásalapító, nem egy nagy próféta, emberbarát vagy reformátor, nem, hanem a Megtartó. És pedig olyan Megtartó, aki egyuttal Isten is. Azért nincs senki másban üdvösség, mert nem is adatott

emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartanunk, és Őbenne örvendezünk az isteni életnek.

Mit jelent bírni e Megtartót? Nem kevesebbet mint megszabadulni a pokoltól, világtól, büntől és ördögtől és élvezni Isten gyermekeinek kimondhatatlan boldogságát. Többet jelent mint koronát és a föld legnagyobb kincseit bírni. Őt bírni nem jelent kevesebbet, mint az üdvbékességének teljességét élvezni.

Krisztus a Felkent a valódi karácsonyi ajándék abban áll, hogy teljes tudatára ébredünk annak, hogy bennünk is megszületett a Megváltó t. i. mint az én főpapom, királyom és prófétám, aki által én is keresztyénné (felkenté) lehetek.

De Ő az Ur is. Aki a Szentszellem birtokában van, csak az tudja Krisztust szívből urának nevezni. Ur Ő, akinek feddésétől meg-

remegnek az ég oszlopai és aki elég erős elhordozni az átkot ami reánk szállt, szétszakítani rab láncainkat, metörni a bűn hatalmát, mert mindenható. Ur Ő, aki előtt egykor minden térdnek meg kell hajolni, de aki már most elvárja tőlünk, hogy akaratának engedelmeskedjünk. Mert nem azok, akik mondják Uram! Uram! mennek be Isten országába, hanem akik Istennek akaratát cselekszik. Ha Őt urnak nevezed, vajjon átadod-e Neki a teljes uralmat test és lélek felett?

Kié e Megtartó? Az irás azt mondja „Néktek” mindenkinek. Ez a legdicsőbb az angyali hirben, Nem az angyaloknak, hanem néktek, mert emberré lett. Ezért el kell fogadni a Megváltót. De milyen állapot van eme emberek között akikért Jézus eljött? A karácsonyfák és gyertyácskák milliói nem szüntetik meg a nagy sötétség tényét ami a földön van. Sugárzó, melegítő, világító gyertyácskák, de sötét sivar, hideg szívek. A Megtartó, Szabadító megszületett — és mennyi betegség, mennyi megkötöttség, mennyi szenvedély, mennyi nyomor és szükség? Eljött az Üdvözítő az Ő szeretetével tisztaságban és igazságban és e világ telve elkeseredéssel, gyűlölettel, önzéssel, farkassággal, ravaszsággal és csalással. A leg-

többször keveset látunk abból, hogy Megtartó született. És mégis igaz marad mit az angyal hirdetett.

Hol a hiba? Mi az oka annak, hogy oly kevesen tapasztalják Őt mint Megváltót? Soknál ott a hiba, hogy nem látják be, hogy nekik a Megtartóra szükségük van, hogy nagyobb szükség van rá mint a mindennapi kenyérre. Annyira meg vannak elégedve önmagukkal, mint egykor a farizeusok és írástudók. Mások bár vágyódnak utána, de szívük telve van kétkedéssel és az emberektől való félelemmel. Nem mernek az ár ellen uszni. Ismét másokat azért nem szabadíthat meg, mert szeretik a bűnt, a pénzt, boszúállók, engesztelhetetlenek, ezek pedig elzárják az utat Jézushoz.

És mégis mennyien tapasztalták Őt mint személyes Megtartójukat. Amit a próféta róla mondott azt tapasztalták, hogy a megtört szívet meggyógyítja, a foglyokat szabaddá teszi, az embereket a bűn rabszolgaságából megszabadítja és a bilincseket széttöri. Ezt tapasztalták már milliók évszázadokon keresztül. Minden akadályt tehát az embereknél kell keresnünk, mert ők nem akarják.

Évszázadok teltek el a „ma“ óta, de az angyal szava még mindig cseng felénk mintha most volna. És ez a ma azt jelenti számokra, hogy még ma tapasztalhatod, hogy Megtartó született, hogy él és mint szabadító magát kinyilatkoztatja Ő akar a mi Megváltónkká lenni. Nincs bűn, amit ne akarna fizetni, minden sebet gyógyítani akar, minden nyomorból ki akar szabadítani, a könnyeket eltörli. Minden kétkedést, küzdelmet, lelkiismeret furdalást, bánatot örömmé és dicsőítésre változtat át.

Neked is át kell élned és át is élheted a szabadítót, Üdvözítőt, Megváltót, ha beismered, hogy szükséged van reá! Mint szegény, bűnös, megterhelt mondhatod: „Üdvözítő Ur, szükségem van reád, hiszem, hogy megmentesz engemet. Benned bízom, légy segítségül az én hitellenségemben!“ És akkor hidd el, hogy Ő a te Üdvözítő és éretted is született.

Azokat a gondokat, amelyek bennünket Istentől elválasztanak és akadályoznak az imában, vigyük az Ur elé; ezeket szívesen leveszi rólunk.

Szükséges a mindennapi számadás, hogy minden reggel újból kezdhessünk.

Ha romlásunk megmérhetetlen mélyes is, mégis kicsi a kegyelemhez viszonyítva, amit azok nyernek akik hívek. Aki nek van adatik, hogy bővülködjenek.

## Kivonatok Fenelon tanításaiból.

### III.

#### Az imáról.

1. A valódi imádság nem abban áll, hogy sokat beszéljünk, mert a mi mennyei Atyánk jól tudja mire van szükségünk mielőtt még kérnénk. A valódi ima a szív imája és az Urnak átadott szív csak azt kéri, ami után vágyik. Imádkozni tehát nem jelent mást, mint kívánni, de csak azt kívánni, amit Isten akar, hogy kívánjunk. Aki valamit kér anélkül, hogy szíve mélyében kívánná az ne gondolja, hogy imádkozik. Ha egész napokat tölt is azzal, hogy imákat mondjon el mégsem imádkozik. Isten kedve szerint, ha nem kívánja amit kér.

2. Oh mily kevesen vannak a valóban imádkozók, mily kevesen vannak, akik azt kívánják ami valóban jó! Kívánni saját akaratunk megtagadását, saját önünk elhalását, Isten trónjának felállítását az önszeretet romjain, kívánni komolyan, őszintén, állandóan minden körülmények között, ez a valódi ima.

3. A szív amelyben Isten igazi szeretete és őszinte vágy van, soha nem szűnik meg imádkozni. A lélek mélyén rejtőző szeretet szünet nélkül imádkozik, még akkor is ha az ember másirányú gondolatokkal van elfoglalva. Isten nem szűnik meg a lélek vágyódására tekinteni, amit maga munkál és ami a lélekben gyakran öntudaton alóli. Ez az öntudat alatti vágy érinti meg Isten szívét, egy titkos hang, amely szünet nélkül magára vonja Isten könyörületességét, a Lélek az, aki mint Pál apostol mondja, ki-mondhatatlan fohászzkodással esedezik éretünk. (Róm. 8, 26.)

4. A tiszta isteni szeretet arra kéri Istent, hogy adja meg amire legnagyobb szükségünk van. A lélek képviseli a szenteket Isten kedve szerint, mert mi nem tudjuk mit kérjünk és tudatlanságunkban gyakran olyat kérünk, ami ártalmunkra lenne. Még az örvendezés is ami nélkülözhetetlennek tűnik fel számunkra arra szolgálhat, hogy a saját erőnkbe bizakodjunk. A tiszta szeretet azonban előbbre visz, átad a kegyelem befolyásainak, Isten akaratának teljes rendelkezésére bocsát és így előkészít bennünket Isten titkos tervei számára.

5. Ekkor mindent akarunk és semmit. Amit Isten ad, ugyanaz mint amit kérnénk, mert csupán azt akarjuk, amit Ő. Ez az állapot magában foglal minden imát. A szívnek műve ez, mely minden kívánságot magában foglal. A Lélek imádkozik azokért helyettünk, amit a Lélek maga adni akar. Még ha állásunknál fogva külső dolgokkal

vagyunk is elfoglalva, lángoló égő tüzet hordozunk magunkban, ami ki nem oltható, sőt titkon imádkozik és lámpaként függ Isten trónja előtt. „Aluszom, de szívem vigyáz.” (Ének. én. 5, 2.) „Boldogok a szolgák, akiket az Ur ha eljövend ébren talál.” (Luk. 12, 37.)

6. Két körülményre hívom fel a figyelmet, amelyek szükségesek, hogy a bennünket Istennel összekötő szünetnélkül imádkozó lélek megtartassék; igyekeznünk kell szünet nélkül megtartani, és mindent kerülni kell ami megzavarhatná. Hogy megtarthassuk rendszeres tervet kell kidolgozni az olvasásra és azt követni; meghatározott időnk kell, hogy legyen a titkos imára és a nap folyamán térjünk többször magunkba. Ha szükségét érezzük vonuljunk vissza és vessük magunkat alá a szabályoknak amit állapotunk megkíván. Gyermeki félelemben nagyon óvatosnak kell lennünk, hogy mindent kerüljünk ami alkalmas arra, hogy bennünket eme imádkozó állapotból kiköntszen. Kerülnünk kell azért minden világi foglalatosságot és kapcsolatot, amelyek lelkünket szórakozottá teszik; a szórakozások, melyek a szenvedélyeket felébresztik és minden ami a világ szeretetét ismét felélesztethetné kerülendő.

7. Válasszunk olvasásra olyan könyveket, amelyek kötelességeinkre tanítanak bennünket és megmutatják hibáinkat; melyek Isten nagyságát és vele szemben való kötelezettségeinket mutatják; nem olyan iratok, amelyek bár a szívet meghatják és elérzékenyítik, de gyümölcsöt nem munkálnak. A fának gyümölcsöt kell teremnie a gyökér életéről csak a termékenység szerint ítelhetünk.

8. Az őszinte szeretetnek első hatása a vágy mindent megismerni amit cselekednünk kell, hogy ami szerelmes Urunknak kedvében járjunk. Akinek más a lelkülete az az isteni szeretet palástja alatt önmagát szereti és Istent eszközül akarja felhasználni szórakozásaira, ahelyett, hogy szórakozásait az Ő dicsőségére feláldozná. Ovjon Isten attól, hogy gyermekei Őt így szeressék? Bármibe kerüljön is tudnunk kell mit kíván és minden fenntartás nélkül cselekenünk kell amit kíván.

9. Ami az imádkozás idejét illeti a helyzet, a körülmények, a hajlam és vágyódás határozzák meg. Az elmélkedés maga nem ima, de alapját képezi annak. (Zsolt. 39, 4) Ez arra szolgál, hogy eltöltsön bennünket azokkal az igazságokkal amiket Isten kinyilatkoztatott. Alaposan tudnunk kell tehát nemcsak az evangéliumot és annak titkait, hanem azt is, hogy mit kell eme igazságoknak bennünk munkálni, hogy bennünket ujjászüljön. Szükséges, hogy eme

igazságok teljesen átítassanak bennünket mint a festék a gyapjút amit vele festenek.

10. Szükséges, hogy ezen igazságokban annyira otthonosak legyünk, hogy a zsinor mértékünk egyedül ez legyen minden cselekedeteinknél. Egyedüli világosságunk miként a nap sugarai az egyedüli valódi világosság. Ha eme igazságokat hogy úgy mondjam bekebeleztük, csak akkor kezd életünk termékenyvé lenni. Ezideig csak árnyék volt, azt hittük áttörtünk az evangélium legbelsőbb csarnokaiba, pedig alighogy betettük lábainkat az előcsarnokba. Minden mi érzéseink még a leglelkesebbek is, minden elhatározásaink, és nézeteink nem voltak egyebek mint csekély csirái annak amit Isten bennünk ki akart fejleszteni.

11. Ha bennünk az Ő mennyei sugaraival világítanak, csak akkor látunk igazán. Akkor nem lesz igazság ami azonnal meg ne győzne, miként minden megfontolás nélkül látjuk a nap sugarait és bebocsájtjuk, Istennel való kapcsolatunk maga után kell hogy vonja a hűséget a cselekvésben és szenvedésben az Ő akarata szerint.

12. Az elmélkedésnek napról napra mélyebbnek és bensőbbnek kell lenni. Mélyebb mert mindig jobban elmerül, hogy újabb kincseket fedezzen fell. Bensőbb, mert mennél későbbek vagyunk saját tudásunkat feladni, hogy behatoljunk eme igazságokba annál gyorsabban áthatják azok lelkünk mélyét. Akkor egyetlen szó jobban szívünkbe markol, mint egész predikációknak hallása.

13. Azok a dolgok amelyeknek hallása azelőtt szívünket hidegen hagyták, a lelket rejtett mannával táplálják. Epen azért ovakodnunk kell az igazságok feletti elmélkedést abba hagyni mindaddig míg azok nekünk táplálékot adnak. Biztos jele az annak, hogy szükségünk van szolgálatára. Meglátjuk az igazságot megszereljük és benne nyugszunk. Megerősíti szívünket és szabaddá tesz önmagunktól.

14. Ami az elmélkedést illeti, ne legyen az felületes, sem pedig okoskodó; egyszerű természetes gondolatok, amelyek az olvasott tárgyhoz tartoznak, másra nincs szükség. Csak keveset vegyünk és ezek felett gondolkozzunk, anélkül, hogy magunkat megerőltetnénk, nem keresve különleges gondolatokat. Minden igazságot gyakorlati alkalmazás szempontjából kell néznünk. Az igazságot magunkévá tenni anélkül, hogy alkalmaznánk a szabályokat bármibe kerül is jelenti, hogy az igazságot a hamissággal feltartóztatjuk. (Róm. 1, 18) Ez az ellenállás az igazsággal szemben, ellenállás a Szentlélek iránt ez a legrettenetesebb. (Csel. 7, 5.)

15. Ami az imádkozás módszerét illeti, mindenki a saját tapasztalata által kell hogy

legyen vezetve. Akik előnyösnek tartják bizonyos szabályokat betartani, tartsák be, míg mások akik nem tudják magukat így lekötöni, használják saját módszerüket, de ne hagyják figyelmen kívül ami sokaknak javára szolgált és kegyes és tapasztalt egyének ajánlanak. A szabály a célt kell hogy szolgálja, de ha azt tapasztaljuk, hogy akadályoz ahelyett, hogy segítene, inkább hagyjuk el.

16. Általános szabályként fel lehet állítani, hogy a szentírás azon igazsagai amelyek különösebben szólnak szívünkhöz és a dolgokra melyeket fel kell adnunk rámutatnak, épen ezek azok amelyekben az isteni kegyelem rejlik és amelyeknek minden gondolkodás nélkül engednünk kell. A Lélek hasonlóan a szélhez fu ahol akar (Ján. 3, 8) és ahol az Urnak Lelke van ott a szabadság. (II: Kor. 3. 17). Idővel a mérlegelés és bírálgatás mindig kevesebb lesz, gyöngéd érzések a kívánság és vágyódás gyarapszik, mert a Lélek által leszünk tanítva és meggyőzve. A szív ki van elégítve, táplálva és lánggra gyújtva; egyetlen szó elegendő foglalkozást ad néki hosszú időre.

17. Az ima végül mind jobban közeledik a tökéletességhez. A nézetek mindég egyszerűbbek lesznek és határozottabbak. Az érintkezés Istennel barátiává lesz. Kezdetben a barátunknak ezer mondanivalónk van és ki nem fogyunk a kérdésekből; de idővel kimerül a társalgás anélkül hogy az érintkezés gyönyörűsége kimerülhetne. Már mindent megmondtunk, és az ember anélkül, hogy társalogna boldog együttlében van a baráti kapcsolat tiszta élvezetében. Tudtára ébredünk a közös indulatnak, a két szív eggyé lesz a szeretet szünet nélkül árad szívből szívbe.

18. Ilymódon az ima általi érintkezés és egyesülés Istennel mind egyszerűbb és bensőbb lesz ami messze fölötte áll a szavak használatának. Jól meg kell azonban gondolnunk, hogy egyedül Isten létesítheti velünk az imának eme módját; elhamarkodott és veszedelmes dolog volna ha ezt magunk kísérelnénk meg. Isten utainak ismerése szükséges ehhez, ami pedig csak az Ő teljes halálának alapján lehetséges.

19. Hogy a tévelygéstől meg legyünk óva, olyanokkal akik nem kegyesek minden bensőbb érintkezést kerülnünk kell, különösen ha ragályos nézeteik bennünket már előbb, félrevezettek. Könnyen felszakíthatják sebeinket, ismervén szívünk indulatát hizelgő és barátságos tanácsadónk mindég kész megteveszteni és megcsalni. Hogyan képes valaki aki Istent szereti bizalmas barátságban lenni olyanokkal akik Istent nem szeretik, Őt nem ismerik és akik az Ő szeretetét gyengeségnek minősítik? Lehetséges e, hogy egy Is-

tennel teljes szív, amely gyengeségének tudatában van jól érezze magát emberek között akiknek mindenről egészen más nézetük van mint neki és akik készek minden pillanatban kincsét elrabolni? Az ő öröme és az öröm aminek a hit a forrása nem egyeztetetők össze.

20. Jól tudom, hogy nem szakíthatunk és nem is kell szakítanunk olyanokkal, akik természetes tulajdonságaikkal becsülésünket vívták ki, akik velünk szemben jóindulattal viseltettek, előzékenységükkel és szolgálataikkal lekötözték. Barátainkat akikkel eddig bizalmas viszonyban voltunk mélyen megsérténénk, ha velük a kapcsolatot megszakítanánk. Az érintkezést csendben és feltűnés nélkül kell ritkítani, időközönként látogassuk meg és legyünk figyelmesek és barátságosak hozzájuk, anélkül azonban, hogy szívünk általa megterhelhetnének.

21. Enélkül az ovatosság nélkül minden veszélyeztetve van és ha nem törekszünk mindjárt az első időben magunkat barátainktól függetleníteni, kegyességünk nagyon gyenge lábon áll. Ha az ember, akit ily barátok vesznek körül engedékeny lelkületű, letéritik azok utjáról. Lehetnek azok őszinték és a leghivebbek, a világ szemében tökéletes barátok; szeretetreméltóságuk annál veszedelmesebbé teszi őket. Azokkal pedig akik nem bírnak ilyen becsületreméltó jellemmel röviden szakítanunk kell, a mi felbecsülhetetlen örök üdvösségünk rettentés áldozat volna e barátságért.

22. Mindezekon kívül szükséges, hogy meghatározott órákat tartsunk fenn amelyben senki mással nem érintkezün, csak Istennel imáinkban. Azok akik fontos állásokat töltenek be törekedjenek üres óráikban Istennel egyedül lenni. Ha hajlamuk van a szórakozásra az Istennek szentelt órák teljesen eltűnnek. Szilárdnak kell lennünk e szabály betartásában. A felületesség rendteliséget von maga után és szórakozottak leszünk, engedünk és erőnk elvész. Észrevétlenül távolodunk Istentől, engedünk hajlamainknak és csak akkor vesszük észre távolodásunkat, mikor már nincs reményünk a visszatérésre.

Ima a mi egyetlen erősségünk „Áldott Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet és kegyelmét nem vonta meg tőlem.” (Zsolt. 66, 20.) És hogy imáinkban hivek maradjunk, elengedhetetlen, hogy napi munkánkat rendszeresen végezzük, hogy semmi meg ne zavarja azt.

### A fekete hangya.

„Egy korom sötét éjszakán te egy fekete kövön átmászó hangyát előbb láthatsz meg, mint a te szivedben elrejtőzködő gögőt és büszkeséget.” (Egy arab közmondás.)

## Az imáról.

A keresztyén élet érzelmek tekintetében váltakozik bírás, szükölködés, üresség és betöltés között. Ebből fakad az ima és az Istennel való társalgás. Egyszer indítva érezzük magunkat az imádásra, köszönésre, hálaadásra, másszor kiáltásra, kérésre és könyörgésre. Ezt látjuk a zsolnákrakban is ahol az ótestamentum szentjeinek dicsénekei és imafohászai vannak feljegyezve. A hálaadásnak és imádásnak mily bensőséges szavait találjuk ott, de a mélységből való kiáltásnak és panasznak hangjait is. Tudjuk e kellően értékelni a zsolnákraknak eme könyvét? Az atyák otthonosabbak voltak benne, mesterünk pedig egészen benne élt ezt következtethetjük sokféle kijelentéseiből.

Az ima bizonyos kapcsolatot kíván meg avval szemben, akihez kérésünket irányítjuk. Hogy itt a közelebbi kapcsolat játssza a főszerepet kivülálgik, ha a földi kapcsolatokat tekintve párhuzamot vonunk. Mennél bensőbb a kapcsolatom valamely hatalmassal, annál könnyebb általa adott esetben segítséget nyernem; ha pedig már többször részesültem segítségében, bizalmam benne mindig szilárdabb lesz és hozzávaló menekülésem a szükség idején annál gyakrabban. Viszont, hogy személyem és viselkedésem vagy ügyetlenségem az adakozóra bizonyos benyomást gyakorol nem tagadhatjuk. Mindezeket átvive a Magasságoshoz való viszonyunkra nyilvánvalóvá teszi mennyire fontos: 1.) hogy Istennel bizalmas viszonyban legyünk, 2.) hogy az imában és imatapasztalatban gyakorlottak legyünk, 3.) hogy ne legyen semmi rajtunk ami imáink meghallgatását akadályozná.

Ami az első pontot illeti: miként jutunk Istennel bizalmas viszonyba? A felelet, hogy a Mindenható minden időben meghagyta magát találni, ha az ember büntudatban, megalázkodva, vágyakozva a kegyelem után hozzá fohászokodott. Ezt bizonyítják az ószövetség hívőinek seregei.

Ebből a meghallgatásból és felüdülésből fakadt tapasztalat szerint az Ur iránti bizalom, amit a hívők seregénél tapasztalhatunk. Dávid azt mondja: „Az Ur meghallgatja az én kiáltásomat, János apostol pedig: ha kérünk valamit az Ő akarata szerint... tudjuk, hogy megvannak a kéréseink amelyeket kértünk Őtől.” (I. Ján. 5, 14–15.) Hogy az Ur az újszövetség idejében sokkal közelebb van az őt kereső emberekhez, amikor Fiának feláldozásában szeretetét már megmutatta világos.

Másodszor. Az apostol a zsidókhöz írt levélben azt írja: „Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által... járuljunk

hozzá igaz szívvel a hitnek teljességével.” Az apostol itt figyelmeztet hogy használjuk fel eme megnyitott utat, amelyet Jézus a halála által nyitott meg. Oh és mily nagy szükségünk van eme figyelmeztetésre. Hogy el ne mulasszuk a vér által való megtisztításunkat a hozzánk tapadó büntől, hogy naponta és óránként jöjjünk a kegyelemnek eme forrásához, ami megisztit minden bűntől és tisztátalanságtól. Némelyek sajnos öszszehagyják jönni a tartozásukat ami Istennel való közösségüket gyengíti és így sok áldás megy veszendőbe.

Tény az, hogy egyszerre nem leszünk tökéletes imádkozókká, hanem itt is áll az Ur igéje; akinek van, annak adatik.

Harmadszor. Még valamit arról, ami az imában akadály. Kétféle akadály van. Az egyik külső természetű: Az ellenség vagy kételyekkel vagy avval gyötör bennünket, hogy Isten nem akar segíteni, nekünk pedig hitben kell imádkozni. Gyötör bennünket idegen szórakozott gondolatokkal, ha hozzá akarjuk felemelni szívünket; hány tapasztalatlan fiatal keresztyén lesz megzavarva eme kísértéssel, elvesztvén az imához való örömet és az ellenség elérte célját. Ezekkel egyáltalán nem kell törődnünk. Ne hagyjuk magunkat befolyásolni a hangulattól, de imádkozunk rendszeresen és kitartóan. Még valamit a belső akadályokról. Ezek: haragtarás, másokkal való szeretetlenül bánás, világias lelkület, gyűlölség, indulatosság és végül némely esetben a saját akarat feladásának és a jézusi lelkület hiánya, mondván „Legyen meg a te akaratod.” W.

\* \* \*

Mennél nagyobb a hit annál nagyobbak a kísértések. Ami a fa számára a szél, mert általa mélyebbre ereszti gyökerét ugyanaz a kísértés a hit számára Mindezek pedig azért történnek, hogy fölismerd: a hit nem tőled függ, hanem az Uról van és visszaveheti amit ajándékozott. Ha nem vagy hajlandó néki visszaadni amit hit által adott neked, nincs jogod büneidet sem hozzávinni.

\* \* \*

A hitetlenség a sokra néz. A hit elhiszi, hogy az Ur erősítésül a gyomorban a vizet is borrá változtatja, mintha bort ittunk volna. Isten áldása közelebb van hozzánk mint mi önmagunkhoz. A hitetlent még az eledel sem erősíti meg úgy mint azt mennyiség szerint el lehetne várni.

Sokféle gond van, de nem szabad engedni, hogy erőt vegyen rajtunk, hanem gyermeki egyszerűséggel imádkozunk, úgy hogy az ima meghallgatásban bizunk, és előre köszönjük a meghallgatást, hogy Isten vissza ne vehesse.

**„Ma.”** 2010. 4. 7.

Schweiz nyugati részének egyik falujában két hívő asszony a pap meghívására részt vettek a hajadonok összejövételén és nagy komolysággal és szeretettel beszéltek az Üdvözítőről. A hajadonok nem nagy érdeklődést mutattak, úgy hogy az asszonyok megszorodva távoztak, vigasztalva egymást, hogy hitben járunk és nem a látásban. Nem sokkal később egyik eme órán résztvevő hajadon megbetegedett, gyorsan ölé tüdővész támadta meg. Szíve telve volt békeséggel. Örült, hogy az Urhoz mehet és gyermeki hittel reábizta magát. Csendes szelid elalvás volt halála.

Halála után hozzátartozói iratai között egy papírlapot találtak, melyre kézírásával a következők voltak írva: „Ma május 28-án átadom szívemet Üdvözítőmnek, aki megváltott engem.” Nagy öröm volt ez a hátra maradtaknak és egyúttal a magyarázata, hogy miért volt oly nagy békesége és örvendezése az elhaltnak több hetes betegsége alatt.

De öröm volt a két keresztyén asszonynak is akikkel az esetet közölték, mert ép május 28 volt ama összejövétel, ami oly eredménytelennek látszott.

Mily kevéssé sejthette az elköltözött, hogy utolsó órája oly közel van. Milyen jó, hogy nem halasztotta el az Ur meghívásának engedni.

Egy másik ugyancsak svájci faluban evangelizáló előadások voltak, amik sokak számára áldássá lettek. Az egyik hajadon felismerte, hogy milyen nagy veszélyt rejt magában félig az Urnak, félig a világnak szolgálni. Szobájában beírta noteszkönyvébe: „Mától fogva nem vagyok többé a viláé, hanem Jézusé.”

Két nap múltán megbánta elhatározását. Meghallotta, hogy egy bál lesz rendezve és az azzal kapcsolatos dolgok annyira elbájolták, hogy elhatározza magát a részvételre. Elő vette tehát ismét noteszét és a fenti szavak alá beírta „Mához tizennégy napra keresztül viszem tervemet.”

Mielőtt azonban a tizennégy nap eltelt magas lázzal megbetegedett. Időközönként elvesztette eszméletét és lázalmában egyre e szavakat hajtogatta: „Késő!” Tiszta perceiben megkísérelték az Urhoz vezetni, de mitsem használt. Mindent e szavakkal utasított vissza: „Késő!” Elérkezett halálának órája. Sokáig feküdt csendesen. Végül még egyszer megmozdultak ajkai; az ápolónő hozzá hajolt, hogy megérthesse mit akar mondani. E szavakat hallotta: „Késő!”

Csak halála után találták meg a noteszkönyvet, amely különös állapotára magyarázatot adott.

Mily serkentőleg kell, hogy hasson reánk annak tudata, hogy a kegyelem is időhöz van kötve és véget érhet. Nem a halál pillanatában, hanem ma van a megtérés ideje. „Ma, ha az Ő hangját halljátok meg ne keményítsétek sziveiteket.”

W. z. H.

## A kísértés még nem bűn.

Sokan még nem tudják megkülönböztetni, hogy mi a bűn és mi a kísértés. Így a sátán örömmel felhasználja ezt a tudatlanságot és a kísértést is bűnnek mondja. Pedig a kísértés még nem bűn. Luther egyszer azt mondotta: „Nem akadályozhatom meg azt, hogy egy varju a fejem felett elröpüljön. De igenis azt megakadályozhatom, hogy fészket rakjon a fejemre. Ha kísért a sátán, a világ, vagy akár a testem kívánsága, ezt én meg nem akadályozhatom. De ha bele megyek a kísértésbe, ha foglalkozom vele, ha megkedvelem a gondolatát, úgy csakhamar akaratomat is oda fogom adni a végzetes cselekvésnek. Ha azonban ellene állunk a sátánnak, a kísértésnek, úgy elfut előlünk. Olyan tehát a kísértés, mint a mozi vászonra vetített kép, ha eltűnik a diapositív, úgy a kép is letűnik a vászonról és fehér marad utána mint a hó. De ha a rávetített képet utána rajzoljuk és ráfestjük a vászonra úgy az rajta marad. Így van ez a mi szívünkkel is. A kísértés magában még nem bűn. A kísértések kívülről jönnek és ha nem akarjuk úgy nem bocsájítjuk be őket akár-hogy is zörgetnek szívünknek ajtaján. Így majd kénytelen lesz a sátán, odébb állni.

Így tehát ne halgass a sátánra, ki azt mondja néked: „még nem tiszta a szived, mert még megkísérhető vagy!” Állj el-lere a kísértésnek és a sátán elfut előled, a szived meg tiszta marad. Ne félj ezért a kísértésektől, sőt adj inkább még hálákat minden kísértésért, úgy örülni fogsz minden kísértésnek. Jakab 1, 12. Róma 6, 13. 14. Jakab 4, 7.

Minor.

\* \* \*

Sokan bűnbánatot tartanak egész életükön keresztül és mindig ugyanazok maradnak. Miért? Nem változtatják meg nézetüket, hogy megtérjenek. Az új embernek születnie kell. Kinek nincs vágya szabadulni és megtisztulni annál a bűnbocsánat is elerőtlenül.

## Egy tallér, ami jó kamatot hozott.

*Megtéres*

Zinzendorf gróf egy alkalommal Herrnhut környékén sétálva, elmerülve gondolataiban mélyebben bement egyik erdőbe. Hirtelen elé ugrik egy ember fegyverrel kezében és pénzt követel. A gróf anélkül, hogy nyugalmát elvesztette volna elővette zsebéből pénztárcáját és kivéven egy tallért odanyújtotta a rablónak a legnagyobb komolysággal mondván: „Barátom te olyan mesterséget folytatsz, ami téged előbb utóbb az akasztófára visz. De ha egyszer a vesztőhelyre visznek, lelked megmentése ne ejtsen kétségbe, hanem gondold meg, hogy Jézus Krisztus a te bűnödért is meghalt és hogy Ő mindenható üdvözítő; kiált hozzá könyörületért és kegyelemért!”

Három esztendő múltán a gróf egyik lengyel faluba érkezett és mielatt loakat váltottak a piactéren sétált. A tömeg közepette meglátott egy embert, aki őt ba átságon köszöntötte és megkérdezte ismeri e őt. A gróf nemmel felelt, de az ismeretlen megkérte, hogy kövesse lakására, ami meg is történt. Amikor megérkeztek az ember leborult előtte és beismerte, hogy ő ama rabló, aki évekkkel ezelőtt az erdőn megtámadta. Ama pár szó, amit a gróf neki mondott oly mély nyomot hagyott szívében, hogy Jézus-hoz fordult és Isten kegyelme folytán hívő keresztyénné lett. A gróf örömmel nyújtotta megtért rablónak és feleségének kezét és mély hálával telt el szíve, mikor később is értesült, hogy ama férfinak élete alapos megtérésről tesz bizonyosságot. És te kedves olvasóm fordultál e már kegyelemért ahhoz aki egyedül jogosult kegyelmet adni?

vágy Istennek igéjével táplálva és buzdítva lesz, szintugy hő imával, úgy nem tart soká hogy fellép az éhség és szomjuság mint Dávidnál aki így szólt: „Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád oh Istenem!”

Ez éhség és szomjuságról mondja az Ur a hegyi beszédben: „Boldogok akik éheznek és szomjuhozzák az igazságot, mert ők megelégtettek.” Ez az ígélet a szív megtisztulása után töltetik be, mert azt mondja tovább: „Boldogok a tiszta szívűek mert ők az Istent meglátják.” Isten látása tudja a szívet egyedül megelégtíteni és semmi más. Már itt meglátja Istent az aki tiszta szívű.

Istenünk és Megváltónk teljes joga jut kifejezésre az apostól szavaiban: „Kérlek ezért titeket atyámfiai az Istennek irgalmaságára, hogy szánjátok oda ti testeteket élő szent és Istennek tetsző áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.”

Amit Isten tőlünk mint áldozatot kíván nemegyéb mint ami teljes átadásunk részére; a mi osztatlan énünk oda szentelése örök időkre. És a mint a mi dicső Üdvözítőnk azt kívánja tőlünk, hogy magunkat néki teljesen átadjuk, ép így kívánja Ő magát nekünk teljesen adni. Ezt már egyszer megtette a golgotai kereszten. Másodszor közölni akarja magát velünk érdemeinek teljességében. A Szentlélek Jézus érdemeit hatásossá teszi rajtunk és megtisztítja testünket lelkünket és szellemünket Istennek templomává. Isten bennünk akar lakozni, mint meg van írva: „Aki szeret engem megtartja az én beszédemet; és az én Atyám szereti azt és ahhoz megyünk és annál lakozunk.” Oh mily nagy Isten csodája, hogy leereszkedik hozzánk és annyira kedve t-lük bennünk, — igen bennem is szegényben, — hogy az övé lehetek.

## Hogyan nyerhető el

### a megszentelődés?

Bizonyos vagy e abban, hogy Isten gyermeke vagy? Légy Isten Lelkének engedelmes és tekints fel Jézusra a hitnek megkezdőjére és bevégezőjére. Ezerszeres hála Istennek, hogy hosszútűrése, türelme és szeretete által az Ő ingadozó követőit csodálatos vezetése által, ha azok engedelmesek, valódi követőivé teszi. Elsősorban szükséges annak felismerése, hogy ami Üdvözítőnkhez még nagyon kevésbé vagyunk hasonlók. Ezt az üdvös ismeretet szükségszerűen követi a vágy a tiszta szív után. Jézus szent alakjában, ha reá mint példaképre tekintünk meglátjuk a magunk feltjait és bűneit. Ha reá valóban feltekintünk vágy támad olyanná lenni mint Ő volt. Ha ez a

## ◆ HIREK. ◆

A budapesti német gyülekezet október 8-án tartotta az idén aratási hálaünnepélyét. Dél előtt ünnepi istentisztelet volt, délután pedig az ifjuság által előadott W. Jörn: „Az aratásig” című deklamáció képezte az ünnepély főszámát, melyet igehirdetés, zene és énekszámok tettek változatossá. Az oltárra helyezett természetbeni adományok, mint pedig a pénzadomány amely 10 %-kal a tavalyit felül is multa, arról tett bizonyosságot, hogy a gyülekezet az idén is hálát akart adni Annak, akitől mindennapi kenyerét vette. És ez a hálaérzet viszont boldoggá tett bennünket. Kérjük az Urat, hogy egy újabb esztendőt adjon, amelyért megint hálát adhatunk.

A borjádi gyülekezet okt. 29-én tartotta aratási hálaadó ünnepét, mely alkalommal Jakob János szuperintendens és Schmidh János testvérek szolgáltak az igével. Ünnepségünk az Ur kegyelméből közelebb hozott minket Üdvözítőnkhez, s az igehirdetésből megértettük, hogy, a szívből jövő hála az Ur Jézust dicsóiti. Az esti összejövetel alkalmával Schmidt tv. áldásos evangelizációt tartott. Szuperintendens tv. a negyedik konferenciát is megtartotta.

A miskolci gyülekezetben november hó 8-12-ig bezárólag Löbel János györkönyi predikátor tartott áldásos evangelizációs összejöveleket. Adja az Ur, hogy az elhittett mag kikeljen és megteremje sokszoros gyümölcsét.

A kaposvári gyülekezetben Schmid János dombóvári predikátor testvérünk tartott áldásos evangelizáló összejöveleket november 13-19-ig bezárólag A terem napról-napra megtelt vágyakozó lelkekkel és az Ur lelke láthatóan munkálkodott, mert megtérő bűnösök kegyelemért kiálltotak az Urhoz. Áldásék az Ur neve érte. Akik az imában segítségünkre voltak fogadják hálás köszönetünket.

Egyházunk rendes évi missziói konferenciája 1934. április 19-22-ig lesz megtartva D. D. Neulsen J. L. püspök ur elnökelete alatt Dombóváron.

Dr. Neulsen püspök ur a missziói hatóság kérelmére Amerikába utazott, hogy a püspökök ülésén részt vegyen és kerületének ügyeit megbeszélje. Emlékezzünk reá imáinkban.

## Könyvismertetés.

A „FÉBÉ“ naptára megjelent 1934-re. Gondos szeretettel készült tömbnaplár. Lapunk olvasói már régebb óta ismerik. A lapok egyik oldalán rövid bibliamagyarázat, másikán pedig egyéni tapasztalatok, egyes bibliaillusztrációk és így megkapó bizonygátételek vannak. E lapocskák traktátus gyanánt is osztogathatók. A leszakító naptár finom izlésű hátlappal (felülről megvilágított, nyitott biblia) ára P 1.40. Ugyanaz, hátlap nélkül P 1.20. Végül közkívánatra könyvalakban, fekete kötés, arany felirással P 1.60. Kapható a Keresztény Könyvesházban, Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Külmisszió Jubileumi Emlékkönyv. A Magyar Református Külmissziói Szövetség fennállása 30 éves jubileuma alkalmából Külmissziói Jubileumi emlékkönyvet adott ki. A gazdag tartalmu Emlékkönyvben többek-

között olvashatunk arról, hogy miképen folyik a külmissziói munka a gyülekezeteinkben, miképen kapcsolódhatnak be a munkába ugy a lelkipásztorok, mint a gyülekezet tagjai. Egy érdekes cikk foglalkozik azzal, hogy mit tanít a mohamedán vallás szent könyve a Korán, Jézus Krisztusról. Foglalkozik a szövetség 30 éves multjával és jelen munkájával, a zsidómisszióval, az amerikai kereszténynek missziói mukájával és a mai kínai kereszténység helyzetével. Aki a misszió munka lényegével és mai helyzetével meg akar ismerkedni, nem nélkülözheti a külmissziói Jubileumi Emlékkönyvet. Megrendelhető Keresztény Könyvesház K. F. Sz.

A külmissziói gyermekirolalom értékes könyvekkel gazdagodott az utóbbi hetekben. A gyermekek számára két kiadvány látott napvilágot. Az egyik a Külmissziói Képeskönyv, mely kétszinnyomásu cimlappal és 23 változó szines nyomásu képpel bizonyára nagy örömet szerez gyermekeinknek. Kandaké királyasszony szerezsen komornyikja megtérését, a mi kínai Mánusz-szigeti és törökmissziókat is ismerteti szép képekben és versikékben. Ára 1 pengő. Külmissziói gyermeklapp is indult a Missziói Szövetség kiadásában Kis Hajnal címen. Érdekes képek gyermekek számára alkalmas missziói történetek, versek vannak benne. Egyelőre a Hajnal mellékleteként jelenik meg évente ötször. Előfizetési ára egy évre 50 fillér, Hajnallal együtt 2 pengő. Megrendelhető Hajnal kiadóhivatal Budapest, Gyulai Pál u 4.

vitéz Somogyi István dr.: A reverzálisok. Meggyezések a gyermekek vallására. A Studium főbjománya. Budapest, IV., Kecskeméti-ut 8. Ára 2 pengő. Ez a füzet gondos munkával gyűjti össze mindazokat a jogszabályokat, amelyek a reverzális magyarországi történetét kapcsolatosak. De egyuttal utbaigazítást is ad a reverzális úgyszólván minden elképzelhető esetében. A füzetet nagy haszonnal használhatják azok, akiknek a reverzálisok bonyolult kérdésével kell foglalkozniok. Megrendelhető Keresztény Könyvesház K. F. Sz. Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Hány új barátot szerezte már a „Békeharang“ számára?

Kiadó: Keresztény Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.  
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.